

↳ Satis perspicuum est omnibus præpositionem hanc ל, vel ab א, vel ab ע præpositionibus deriuari. Vnde significare aliquando potest à, ab, in, sine, ad, super, supra, iuxta, contra.

ב Litera hæc à בית intus, intra, vel בין in, inter, deducta: intra, intus, in, inter, per, propter: significare poterit. Significat etiam aliquando ad, de, cum.

Cæterum, quod prætermitti non debet, trium harum literarum כלב eadem omnino est punctorum ratio: fitque in his tribus præpositis ipsi הא היריעה, syncope ipsius ה haiedia, sed reiecto suo peculiari seuā, vendicatōque sibi puncto ה syncopati. vt, ככהן, sicut sacerdos, nō autem כהן. לארם, nō להארם. בבית, non autem בבית. sic de alijs.

Obiter etia annotato literas omnes istas משה וכלב sæpe in contextu desiderari, sicut & dictiones aliæ, quæ facilè, ab eo, qui in Hebraïsimo versatus est, sup-
plentur. Vt enim Iohannes Isaacus doctiss. Senatus Colon. professor Heb. linguæ, & propugnator studiosiss. Hebraicæ veritatis, ex Caldæis depromptit, מִן מִן מִן, id est. Lucerna in meridie quid prodest? Solent nanque graues & idonei auctores suppressere, quæ ineptè leues & sordidi exprimunt.

R DEN V-

ctiua, & conditionalis coniunctio, præpositio cum, similitudinis, ac temporis aduerbium inuenitur. Proprie afficitur seuā. Sed ante literas בומק, vel ante literas affectas seuā, ad venustatem dicendi non per seuā (quo peculiariter affici solet) effertur, sed plerunque intransit. vt, וְשָׁחֵי, וְבִקְיָן, & Vasti, וְשָׁחֵי, וְפָרְעָה, & Pharao * וְנִשְׁחָתָם, & accelsistis, &c.

Habet etiam ו copula = frequenter, quando præfigitur dictioni monosyllabæ. vt, וְעַם, & populus: vel habenti accentum in penultima. vt, וְכֶסֶף Hester. i.

Præterea vt cacophonia vitetur, fit duarum syllabarum in vnā plurimū contractio (si syllabam conficiat seuā) quando ו præponitur, alioqui seuādo. vt, וְהוֹרָה pro וְהוֹרָה, וְיִרְשָׁלַם pro וְיִרְשָׁלַם, nimirum cum duo seuāim minimè in principio dictionis concurrere possint. Eadem fit tibi ratio literarum כלבם.

↳ Huius particulæ potestas varia esse potest. Siquidem ב ex בָּמוּ deductum aduerbium דְּמִיּוֹ similitudinis erit. vt, וְהָיָה כְּעֵם כְּכֶהֱן כְּעֶבֶר כְּאֶרְנָי, & erit sicut populus, sic sacerdos, sicut seruus, sic Dominus eius, Esa. 24. & semper propriè per seuā efferendum est.

Secundò בָּמוּ על-הַשִּׁיעוֹר, id est, vel numeri, vel mensuræ coniecturam significat. vt, בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף, circiter quadraginta milia (virorū) Ios. 4. בְּאַמְתֵּים עַל-פָּנָי, ferè duobus cubitis super faciē terræ, Num. 11.

Tertiò ex בָּן, quando affirmandi, vel temporis est aduerbium, significare potest verè, tunc, cum, pro sensus commoditate.

↳ Satis

* seuā post hoc, tametsi sit motio magna, non debet legi, quia est non naturale, sed accidentarium suffectum pro cum seuā, seuā autem non numeratur inter decem vocalium notas.